

Arrest

nr. 63 817 van 24 juni 2011
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en
asielbeleid

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Armeense nationaliteit te zijn, op 24 juni 2011 heeft ingediend om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 20 juni 2011 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met beslissing tot terugleiding naar de grens en beslissing tot vrijheidsberoving te dien einde (formulier E), aan de verzoekende partij ter kennis gebracht op dezelfde dag.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op artikel 39/82 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op titel II, hoofdstuk II van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 24 juni 2011 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 24 juni 2011 om 15 uur 30.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat S. VAN ROSSEM, die loco advocaat V. ANTYCHIN verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat N. LUCAS HABA, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

De verzoekende partij verklaart in september 2010 in België te zijn aangekomen.

De verzoekende partij en haar partner A(...) melden zich aan bij de ambtenaar van de burgerlijke stand teneinde een huwelijk te sluiten. Het dossier wordt overgemaakt aan de procureur des Konings van het parket te Antwerpen.

Er wordt door de procureur des Konings een negatief advies verleend betreffende het voorgenomen huwelijk. De ambtenaar van de burgerlijke stand weigerde daarop de huwelijksvoltrekking.

Op 23 december 2010 wordt aan de verzoekende partij een bevel om het grondgebied te verlaten betekend, dat verlengd wordt tot 23 februari 2011.

Op 20 juni 2011 wordt aan de verzoekende partij opnieuw een bevel om het grondgebied te verlaten betekend met beslissing tot terugleiding naar de grens en beslissing tot vrijheidsberoving te dien einde. Dit is thans de bij huidige vordering bestreden beslissing.

2. Rechtspleging

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen merkt op dat in zoverre het de bedoeling zou zijn van de verzoekende partij om ook de maatregel tot vrijheidsberoving aan te vechten, dat overeenkomstig artikel 71, eerste lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) tegen een maatregel van vrijheidsberoving een beroep kan ingesteld worden bij de raadkamer van de correctionele rechtbank. Artikel 72, tweede lid van de vreemdelingenwet bepaalt voorts expliciet dat het aan de raadkamer van de correctionele rechtbank toekomt te onderzoeken of de vrijheidsberovende maatregel in overeenstemming is met de wet. De Raad dient derhalve vast te stellen dat hij, gelet op de door de wetgever voorziene beperking van zijn rechtsmacht - die op algemene wijze is geregeld in artikel 39/1 van de vreemdelingenwet -, niet bevoegd is om van de vordering kennis te nemen in zoverre het de bedoeling zou zijn om ook de maatregel tot vrijheidsberoving aan te vechten (RvS 12 januari 2001, nr. 92.181; RvS 4 juni 2002, nr. 107.338; RvS 1 december 2006, nr. 165.469; RvS 1 december 2006, nr. 165.470).

3. Over de ontvankelijkheid

De verwerende partij werpt een exceptie van onontvankelijkheid op wegens gebrek aan het rechtens vereiste belang.

Zij wijst erop dat aan de verzoekende partij reeds een bevel werd gegeven om het grondgebied te verlaten dat ondertussen reeds definitief en uitvoerbaar is. Ze meent dan ook dat de vernietiging van de bestreden beslissing geen enkel nut kan opleveren voor de verzoekende partij, zodat deze geen belang heeft bij de huidige vordering.

Overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid van de vreemdelingenwet kan de vreemdeling slechts beroepen voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen brengen als deze doet blijken van een benadeling of een belang.

Uit de parlementaire voorbereiding van de wet van 15 september 2006 tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen blijkt dat het de uitdrukkelijke wil van de wetgever is dat de procedure van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen zoveel als mogelijk aansluit bij die welke geldt voor de Raad van State. Dienvolgens kan voor de interpretatie van de verschillende begrippen en rechtsfiguren worden teruggesproken naar die welke thans bij de Raad van State wordt aangewend (*Parl. St. Kamer 2005-2006*, nr. 51 2479/001, p. 116-117).

Volgens vaststaande rechtspraak van de Raad van State moet het belang persoonlijk, rechtstreeks, actueel en geoorloofd zijn (RvS 4 augustus 2005, nr. 148.037).

Opdat de verzoekende partij een belang zou hebben bij de vordering volstaat het niet dat zij gegriefd is door de bestreden rechtshandeling en dat zij nadeel ondervindt. De vernietiging van de bestreden beslissing moet aan de verzoekende partij bovendien enig voordeel verschaffen en dus een nuttig effect sorteren.

Uit het administratief dossier blijkt dat aan de verzoekende partij reeds een bevel om het grondgebied te verlaten werd gegeven op 23 december 2010. Uit het administratief dossier blijkt niet dat het eerder bevel van 23 december 2010 werd aangevochten. De verzoekende partij betwist ook niet dat voornoemd bevel definitief en uitvoerbaar is. De eventuele schorsing en nietigverklaring van het bestreden bevel wijzigt bijgevolg de illegale verblijfssituatie van de verzoekende partij niet en levert voor haar geen nut op omdat de verwerende partij het bevel om het grondgebied te verlaten van 23 december 2010 kan uitvoeren, vermits dit definitief is geworden (RvS 2 oktober 2003, nr.123.774; RvS 11 mei 2005, nr. 144.319). Er dient daarom te worden vastgesteld dat de verzoekende partij geen wettig belang heeft bij de vordering (RvS 15 september 2003, nr.122.790).

In zoverre de verzoekende partij verwijst naar het voorgenomen huwelijk, wijst de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen erop dat de intentie om te huwen geen recht op verblijf opent. Bovendien werd de huwelijksvoltrekking geweigerd door de ambtenaar van de burgerlijke stand wegens schijnhuwelijk. De advocaat van de verzoekende partij stelt wel dat een beroep werd ingesteld bij de rechtbank van eerste aanleg tegen de beslissing waarbij het voorgenomen huwelijk als schijnhuwelijk wordt beschouwd. Hoe dan ook dient te worden vastgesteld dat een bestuursbeslissing geacht wordt in overeenstemming te zijn met de wet tot het tegendeel wordt bewezen. *In casu* kan op heden niet gesteld worden dat de beslissing waarbij het huwelijk als schijnhuwelijk wordt beschouwd onwettig is, zodat het in deze stand van het geding hoegenaamd niet zeker is dat de verzoekende partij wel zal kunnen huwen. Zo later zou blijken dat de voormelde beslissing behept is met een onwettigheid en dat er geen reden meer is om zich te verzetten tegen het voorgenomen huwelijk, dan kan de verzoekende partij nog steeds het Belgische grondgebied betreden met het oog op het voorgenomen huwelijk, vermits het thans bestreden bevel geen absoluut verbod inhoudt om het Belgisch grondgebied te betreden.

4. De verzoekende partij toont niet aan dat zij over het rechtens vereiste belang beschikt.

5. Huidige vordering is onontvankelijk.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vierentwintig juni tweeduizend en elf door:

mevr. K. DECLERCK, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. I. CORNELIS, toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

I. CORNELIS

K. DECLERCK